02/02/2026

Слово по повод двадесет и пет години митрополитско служение на Негово Високопреосвещенство Ловчанския митрополит Гавриил

Ваше Високопреосвещенство,

С благодарност за поканата Ви да споделим тържественото честване на двадесет и петата годишнина от началото на Вашето митрополитско служение в богодаруваната Ви Ловчанска епархия, позволете ни преди всичко да засвидетелстваме радостта ни от това, че днес сме тук заедно, както и да Ви пожелаем крепко здраве и сили за още дълги години в това благодатно служение. Вашите трудове и пословичната Ви ревност по мисията и делото на светата ни Православна църква през всичките тези години – както като епархийски митрополит, така и като член на Светия Синод – са известни на всички. Самият този благолепен катедрален храм, в който отслужихме тайнството на божествената Евхаристия, говори сам по себе си достатъчно. А присъствието днес тук на толкова много Ваши приятели и скъпи гости от близо и далеч е видимо свидетелство за уважението към Вас и за любовта, на която се радвате и която напълно и всецяло споделяме и ние.

Не би ни стигнало времето да изредим в подробности всичко онова, което беше сторено в светата Ловчанска епархия през тези благодатни две десетилетия и половина под Вашето духовно ръководство. Постигнатото в сферата на духовно-просветната и църковно-административната работа, в областта на пастирската грижа и милосърдието, на храмостроителството и грижата за епархийските манастири, в книгоиздаването и още много други аспекти на духовния и църковен живот, са добре познати и уважавани от цялото ни общество. Особено високо ценим и уважаваме грижите, които в поверената Ви от Бога епархия полагахте и продължавате да полагате и до днес за монашеството и манастирския живот, който в годините на Вашето светителстване преживява небивал възход.

Разбира се, най-много от всичко сме длъжни да подчертаем дълбоко присъщата на Ваше Високопреосвещенство загриженост за съхраняването и проповядването на самата наша православна вяра и ангажираността Ви с утвърждаването на православната църковност и благочестие сред народа. Сам израснал под ръководството на опитни и изрядни в духовния живот и в аскезата духовни наставници като приснопаметния Левкийски епископ Партений и схиигумения Мария (Дохторова), общувал с духоносни старци като блаженопочиналите архимандрити Йоан (Крестянкин) – от Псково-Печерския манастир в Русия, и Тимотей (Сакас) – игумен на светата обител „Свети Дух Утешител“ край Оропос, Гърция, отлично осъзнал от младини важността и решаващото значение на чистотата на вярата ни за живота на човека и неговото вечно спасение, във всички Ваши служения в Църквата – като протосингел на Софийската света митрополия, викарен епископ на приснопаметния Български патриарх Максим и особено, след 2001 г., като митрополит на Ловчанска епархия – Вие положихте и продължавате и днес да полагате неуморни отечески грижи в тази насока, вярно проповядвайки чистото и непримесено Христово учение – такова, каквото то ни е завещано от Самия наш Господ Иисус Христос и от Неговите свети апостоли, както и от всички свети и велики Отци и учители на светата Православна църква.

Все в тази връзка не можем да не подчертаем и да не Ви благодарим и за Вашия принос – както до избора Ви за Ловчански митрополит, така и след това – към нелеката борба за единството на Православната ни църква в десетилетията на разтърсилия я вътрешен разкол. Засвидетелстваното от Вас тогава канонично съзнание остава като образец и пример за всички.

Особено високо ценена е и ревността Ви в делото на просветата и на образованието, ярко свидетелство за която е и първото у нас Православно

училище „Свети Седмочисленици“, в което децата, успоредно с качествено образование, получават и толкова необходимото за всекиго възпитание във вечните и спасителни християнски истини и ценности. Като митрополит на Видинската епархия ние се опитахме да вземем пример от Вас, надяваме се този пример да бъде последван и в други епархии на светата ни Църква. Високо оценяваме и сме Ви благодарни и за Вашата ревност, всеотдайност и всестранна ангажираност с образователното и просветно дело у нас и като ръководител на Културно-просветния отдел при Светия Синод. Приносът Ви към десетилетните усилия на Православната ни църква за въвеждане на Вероучението в програмата на българското светско училище, в процеса на съставянето и на утвърждаването на учебници и учебни помагала, както и в диалога на Църквата с държавата по тези въпроси, е съществен.

Като новоизбран кириарх на богоспасаемата Ловчанска епархия Вие наследихте достойни, именити и уважавани архиереи, чието служение Ви задължаваше да следвате според силите си зададените от тях твърде високи образци на архипастирското служение. Същевременно обаче наследихте и немалко проблеми от най-различно естество, с които днес – двадесет и пет години по-късно, можем и сме длъжни да кажем, че се справихте с успех и много достойнство, привличайки към служение множество млади и високо образовани, мотивирани за Благовестието, всеотдайни свещенослужители и църковнослужители, както и въобще с всестранна грижа за обновяването на духовния и църковен живот в тази епархия.

Не на последно място, похвални и достойни за подражание са били и усилията Ви през всичките тези години в полето на благотворителността и на милосърдието, които отечески насърчавахте още от встъпването си на Ловчанския митрополитски престол, благославяйки и лично съдействайки – независимо от материалните затруднения, пред които беше изправена поверената Ви митрополия – за организирането и дейността както в самия град Ловеч, така и на други места из епархията, на социални трапезарии и различни други форми на благотворителност, дарителство и подпомагане на нуждаещите се.

Всичко това и още много, за което наистина не би ни стигнало сега времето да споменем и изтъкнем, Ви утвърди като един достоен приемник на всички приснопаметни архиереи, отдали живота, силите и даруваните им от Бога таланти за духовното преуспяване на прекрасния град Ловеч и светата Ловчанска епархия, както и ни светата ни Православна църква като цяло.

В нашия личен духовен път Вие също винаги сте били пример за нас, с

Вашето незлобие и искреност, братолюбие и молитвена вглъбеност, чисто и безусловно доверие и упование в спасителния Божи промисъл и твърдост в отстояването на истините на светата православна вяра и на канонично-правния ред! През тези години винаги сме чувствали Вашата молитвена и духовна подкрепа, за което и днес сърдечно Ви благодарим!

Ваше Високопреосвещенство,

От името на Светия Синод и лично от наше име – в знак на нашата любов и признателност и с най-сърдечни благопожелания към Вас, както и в памет за това днешно духовно тържество, приемете един скромен дар – архипастирски жезъл, който в богатата символика на Христовата Църква е знак както за достойнството на архиерейската власт, така също обаче и за архиерейската грижа към паството, в която ние подражаваме не другиму, а на Самия Пастир на пастирите, нашия Господ и Спасител Иисус Христос – Пастиреначалникът, Комуто ние сме призвани да подражаваме и на Когото в живота и делата си се стараем всячески да се уподобяваме.

По молитвите на Пресвета Богородица, на свети архангел Гавриил и на всички Свои дивни угодници Господ Бог да Ви укрепва все така в делото на служението и щедро да Ви дарува Своята благодат.

Честита и благословена годишнина!

bg-patriarshia.bg